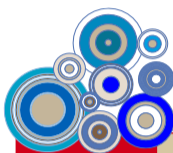

En konstnärssjäl som inte låter sig begränsas

Birgitte drivs av lusten

Birgitte Söndergaard är lika färgstark som person som sitt måleri. Med rötterna i Vänersborg har hon som vuxen sökt sig ut i världen. Nu är hon inne på sin tredje yrkeskarriär, som konstnär.
Foto: Christer Karström

Fakta:
Birgitte Söndergaard

Ålder: 52 år

Familj: Döttrarna Linnea 18 år, Liv 11 år.

Karriär: Skådespelare (ex. S.O.S. Sällskapsresan, Zorn, Se upp för dårarna.), journalist, programledare på tv (Spårlöst försvunnen, Mänskligt). Medverkat i Let's dance. Konstnär med flera separatutställning (bl a på Louvren i Paris) och konstverk i offentliga miljöer de senaste åren.

Aktuell: Ständigt som konstnär. Som skådespelare i Rasmus på luffen på Oscarsteatern i Stockholm.

Fritiden: Påtar i trädgården på fritidshuset på Ingarö, Stockholms skärgård.

Mat: Allt gott. Gärna japanskt, men hummer går alltid hem.

Dricker till det: Champagne, så klart.

Förebild: Det skulle nog vara min mor, Hon har arbetat hårt i sitt liv. Idag är hon 81 år med kristallklart intellekt.

Vill åka till: Gärna jorden runt innan jag dör.

Snackar alltid om men lyckas aldrig: Lägga i båten.

Bästa med Vänersborg: Närheten till vattnet.

Birgitte Söndergaard är Vänersborgstjejen som är inne på sin tredje yrkeskarriär. Från skådespelerska, över TV-programledare till konstnär. Den enda i världen som både lyckats med bedriften att vara med i Sällskapsresan och haft utställning på Louvren i Paris. I våras hade hon sin första separatutställning på Vänersborgs Museum.

– Du har tidigare sagt att du blir som barn när du kommer hem till Vänersborg; ”hem till mina minnen, jättehärligt”. Har du ljusa minnen från din barndom?

– Jag har alltid haft ett gott inre liv och hittat mina vägar. Jag tycker nog att jag har haft en bra barndom.

– Blir man präglad av att växa upp i en mindre stad?

– Idag bor jag på Östermalm i Stockholm, det är faktiskt som en småstad i sig. Som barn rör man sig inte på några större avstånd, man blir sina kvarter trogna. Det ser jag på mina barn. Jag tror det är överskattat var i barndomen man växer upp. Det är kompisar det handlar om. Det är senare i livet, i tonåren, när man söker sin identitet och väljer sina intressen som man börjar röra på sig.

– Har du några smultronställen i Vänersborg?

– Vänersborg är så otroligt vackert! Staden har en otrolig potential som turiststad. Jag tänker på Skräckklan, grottorna på Halle- och Hunneberg, Västra Tunhem och gamla Brätte

– Vad ville du bli när du var liten?

– Skådespelerska. Det visste jag tidigt. Det här med måleri, att man kunde försörja sig på

det, det tog länge innan jag förstod det.

– Din karriär är en framgångssaga med star quality där du har en förmåga att stå i händelsernas centrum. Har du aldrig sett dig som ett offer?

– Nej, det har jag aldrig gjort. Jag har också haft bakslag, men då har jag gått vidare och tagit med mig det som varit bra. Jag har en enorm prestationsångest som driver mig vidare, och det är inget negativt med det. Jag vill hinna med lite mer, visa dem att jag kan. Det kanske låter elitistiskt?

– Var har du fått ditt goda självförtroende ifrån?

– Jag vet inte om jag har så stort självförtroende, snarare självkänsla. Du förstår, det här uppförande man har som barn ”Titta på mig då, titta då!” det har jag aldrig vuxit ifrån. Jag går mycket på intuition och lust. Det driver mig framåt, vilket gör att jag också blir en kulturbärare och hela tiden finner nya vägar.

– Du sa att du var annorlunda som barn. Har du alltid känt dig speciell?

– Ja, alltid faktiskt. Jag har alltid associerat annorlunda än andra. Det har varit en tillgång. Och inte.

– Du har aldrig saknat Svenne Banan-livet i radhuset?

– Jag hade dömt om någon försökt tvinga mig in på det livet. Samtidigt är jag ingen gambler, jag gör saker med eftertanke och i lugn och ro. Jag är faktiskt försiktigare än vad många tror. Jag gillar att vrda och vända på saker och ogillar oreda.

– Nu är du främst konstnär. I våras var du aktuell med din separatutställning på Vänersborgs museum ”Från Lilla Paris till Louvren”. Ditt måleri skulle jag säga är färgstarkt och expressivt, där du använder mycket lager på lager och arbetar med pallettkniv. Är det något speciellt du vill förmedla med din konst?

– Mitt måleri handlar om känslor, om mig. Det är svårt att analysera med ett intellektuellt språk. Varför målar jag som jag gör? Varför målar jag mycket kvinnor? Ja, varför? Det är det jag gör, helt enkelt.

– Och du säljer som bara den och får mycket bra kritik. Är det inte känsloladdat att sälja verk som du arbetat med länge?

– Man får inte vara sentimental som konstnär. Man måste överleva. När en tavla är gjord, har jag fått det ur mig. Då kan jag gå vidare.

– I sommar har du haft flera större utställningar bland annat i Visby

Med verk som ”Drama Queen”, ”Regissören” och ”Kulturämnden” har Birgitte lockat publik såväl som investerare. Tavlan på bilden, från utställningen på Vänersborgs Museum i våras, heter ”Pink Floyd”.

och nu repeterar du Rasmus på luffen på Oscarsteatern i Stockholm, som ska gå hela hösten. Där spelar du tre olika roller. Vad händer efter det i Birgitte Söndergaards liv?

– Det får vi se. Det är alltid lika spännande.

Antingen eller ...

☒ Hockey	☐ bandy
☒ Ryggsim	☐ dykning
☐ Premiärvisning	☒ hemmakväll
☐ Zornkulla	☒ Fröken Julie
☐ Bert Karlsson	☒ Kjell Bergkvist
☒ Teaterscen	☐ Film